

16. Jest jeden Bóg

1. CELE LEKCJI – WYMAGANIA OGÓLNE

- Ukazanie wiary w jednego Boga jako fundamentu chrześcijaństwa;
- Pogłębienie rozumienia przekazu wiary Kościoła o Bogu Jedynym.

2. TREŚCI NAUCZANIA – WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE

Uczeń:

- Własnymi słowami wyjaśnia i uzasadnia wiarę w jednego Boga;
- Na podstawie wiedzy z literatury i historii wymienia bóstwa (rzymskie, egipskie, greckie, afrykańskie);
- Argumentuje, że wiara w jednego Boga jest fundamentem wiary chrześcijańskiej;
- Na podstawie tekstów z nauki Kościoła i Pisma św. wyjaśnia, co to znaczy wierzyć w jednego Boga;
- Po lekcji wymienia biblijne imiona Boga i podaje ich wyjaśnienie;
- Odkrywa wartości egzystencjalne odrzucające bałwochwalstwo – współczesne bożki.

3. POJĘCIA, POSTACI

- Monoteizm;
- Politeizm;
- Henoteizm;
- Tryteizm;
- Imiona Boga: JAHWE, Elohim, Adonai.

4. WARTOŚCI

- Osobista relacja z konkretnym, nazywanym po imieniu Bogiem.

5. SCHEMAT LEKCJI

- Wprowadzenie: odwołanie do literatury i historii;
- Imiona Boga;
- Formuła wiary.

6. PROPOZYCJA REALIZACJI

Wprowadzenie:

Metoda – burza mózgów. Nauczyciel pyta uczniów o znane im z literatury czy historii bóstwa (rzymskie, egipskie, greckie, afrykańskie):

- W jakich bogów wierzą i wierzyli ludzie?
- Co możemy o nich powiedzieć?
- Jakie są współczesne bożki i bóstwa (dla ludzi XXI wieku)?

Rozwinięcie tematu:

Metoda – wykład. W oparciu o komentarz z podręcznika nauczyciel przypomina, wyjaśnia, potem przechodzi do omówienia chrześcijańskiego rozumienia wiary w jednego Boga.

Metoda – praca w grupach. Praca z tekstami z nauczania Kościoła i Pisma św. (załącznik 1).

- Co te teksty mówią o Bogu?

Podsumowanie: Nauczyciel zbiera najważniejsze informacje.

Metoda – burza mózgów. Nauczyciel zadaje pytania:

- Bóg nie chce być anonimowy, jak można Go zatem nazywać?
- Jakie jest imię Boga?

Nauczyciel wyjaśnia biblijne imiona Boga: Adonai, Jahwe, Elohim, krótko tłumaczy hebrajską pisownię imienia Boga: JHWH i Jego świętość.

Zakończenie:

Metoda – mini wykład. Bóg pragnie osobistej relacji z człowiekiem, dlatego objawia mu swoje imię. Dowodem zaufania jest, że możemy Go znać po imieniu jako Boga Jedyne. Wiara w innych bogów czy bożki jest bałwochwalstwem. Bóg pozwala poznać bogactwo zawarte w swojej niezgłębionej tajemnicy: On sam jest Tym, od zawsze i na zawsze, który przekracza świat i historię. Uczynił niebo i ziemię. Jest Bogiem wiernym, zawsze przy swoim ludzie, aby go zbawić. Jest w najwyższym stopniu święty, „bogaty w miłosierdzie” (Ef 2, 4), zawsze gotowy przebaczać. Jest Bytem duchowym, transcendentnym, wszechmocnym, wiecznym, osobowym, doskonałym. Jest Prawdą i Miłością.

Notatka:

Tekst z ramki z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną:

- Język polski – obrazy Boga w literaturze;
- Historia – przedstawienia Boga na przestrzeni wieków.

7. INNE MOŻLIWOŚCI REALIZACJI

Lekcję można rozpocząć od przeczytania tekstu z forum internetowego, by sprowokować dyskusję na temat wiary w Boga.

W twórczej klasie można zaproponować ćwiczenie: grupy 2-3-osobowe, przedstawiają w sposób symboliczny (na kartce) cechę charakterystyczną – przymiot Boga. Prezentują prace, a inni odgadują przymiot Boga.

8. ALTERNATYWNE TEKSTY DO WYKORZYSTANIA NA LEKCJI

W Księdze Proroka Izajasza, Bóg wzywa człowieka do nawrócenia. Objawia się jako Bóg Jedyny, który nie ma sobie równego.

MÓW PANIE

Nawróćcie się do Mnie, a będziecie zbawieni, mieszkańcy wszystkich krańców naszej ziemi, bo Ja jestem Bogiem i nie mam sobie równego! To Ja sam, Ja sam poprzysięgam, że prawdą jest wszystko, co z mych ust pochodzi, i nie odwołuję tego, co raz powiedziałem. To przede Mną zegnije się z czasem wszelkie kolano i na Mnie będzie przysięgał wszelki język. I mówić będą, że tylko przez Pana dane nam będą zwycięstwo i siła. Do Niego śpieszyć będą pełni zawstydzenia wszyscy, co się kiedyś na Niego gniewali. Dzięki Panu okryje się zwycięstwem i chwałą całe Izraela plemię.

Iz 45, 22–24

**KOŚCIÓŁ
NAUCZA**

Jakie znaczenie ma objawienie imienia Boga?

Objawiając swoje imię, Bóg pozwala poznać bogactwo zawarte w swojej niezgłębionej tajemnicy: On sam jest Tym, od zawsze i na zawsze, który przekracza świat i historię. On uczynił niebo i ziemię. On jest Bogiem wiernym, który jest zawsze przy swoim ludzie, aby go zbawić. On jest w najwyższym stopniu święty, „bogaty w miłosierdzie” (Ef 2, 4), zawsze gotowy przebaczać. Jest Bytem duchowym, transcendentnym, wszechmocnym, wiecznym, osobowym, doskonałym. Jest Prawdą i Miłością.

KKKK 40

16. Jest jeden Bóg

Załącznik 1

Teksty do pracy w grupach

Tymi słowami zaczyna się *Symbol nicejsko-konstantynopoliński*. Wyznanie jedyności Boga, które zakorzenia się w Objawieniu Bożym Starego Przymierza, jest nieodłączne od wyznania istnienia Boga i jest, podobnie jak ono, podstawowe. Bóg jest Jedyny; jest tylko jeden Bóg. „Wiara chrześcijańska wyznaje, że jest jeden Bóg co do natury, substancji i istoty”.

KKK 200

Bóg objawił się Izraelowi, swemu narodowi wybranemu, jako Jedyny: „Słuchaj, Izraelu, Pan jest naszym Bogiem – Panem jedynym. Będziesz miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił” (Pwt 6, 4-5). Przez proroków Bóg wzywa Izrael i wszystkie narody, by zwróciły się do Niego, Jedynego: „Nawróćcie się do Mnie, by się zbawić, wszystkie krańce świata, bo Ja jestem Bogiem, i nikt inny!... Tak, przede Mną zegnij się wszelkie kolano, wszelki język na Mnie przysięgać będzie, mówiąc: *Jedynie u Pana jest sprawiedliwość i moc*” (Iz 45, 22-24).

KKK 201

Sam Jezus potwierdza, że Bóg jest „jedynym Panem” i że należy Go miłować „całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą”. Równocześnie Jezus daje do zrozumienia, że On sam jest „Panem”. Wyznanie, że Jezus jest Panem, jest właściwością wiary chrześcijańskiej. Nie sprzeciwia się ono wierze w Boga Jedynego. Wiara w Ducha Świętego, „który jest Panem i Ożywicielem”, nie wprowadza żadnego podziału w Jedynym Bogu.

KKK 202

Bóg objawił się Izraelowi, swemu ludowi, pozwalając mu poznać swoje imię. Imię wyraża istotę, tożsamość osoby i sens jej życia. Bóg ma imię; nie jest jakąś anonimową siłą. Ujawnić swoje imię oznacza pozwolić, by inni mogli nas poznać, w jakiś sposób ujawnić siebie, stając się dostępnym, możliwym do głębszego poznania i do bycia wzywaniem po imieniu.

KKK 203

Bóg objawiał się swemu ludowi stopniowo i pod różnymi imionami, ale objawienie imienia Bożego dane Mojżeszowi w teofanii płonącego krzewu, na początku Wyjścia z Egiptu i Przymierza na Synaju, okazało się objawieniem podstawowym dla Starego i Nowego Przymierza.

KKK 204

Wierzę w Jednego Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych.

Credo

Wyznanie wiary. Pełnia bytu i miłości

Wierzymy, że ten jedyny Bóg jest absolutnie jeden tak w swej najświętszej istocie, jak i we wszystkich swych doskonałościach; w swojej wszechmocy, w swej nieskończonej mądrości, w swojej opatrności, w swej woli i miłości. Jest On „Tym, Który Jest”, jak to sam objawił Mojżeszowi; jest Miłością, jak pouczył nas Jan Apostoł. Dwa te imiona, Byt i Miłość, wyrażają w sposób niewypowiedziany tę samą Boską prawdę o Tym, który okazał się nam i który, „mieszkając w nieprzystępnej światłości”, jest sam w sobie ponad wszelkim imieniem i ponad wszelkimi rzeczami oraz wszelkim stworzonym umysłem.

Wyznanie wiary ułożone przez papieża Pawła VI. Credo Ludu Bożego, 30.06.1968

18. Wyrazić niewyobrażalne – tajemnica Trójcy Świętej

Załącznik 1

1. Pierwsze wrażenie po zetknięciu się z obrazem.
2. Analiza formy.
3. Właściwości wewnętrzne.
4. Treść obrazu.
5. Oddziaływanie obrazu.

20. Syn Boży

Załącznik 1

[5] – Dziewica jest chrześcijanką, panie! – zawołał Grek.

– Zastanów się, Chilonie. Tyś człek niegłupi! [...] Czy chciałbyś w nas wmówić, że Pomponia, a z nią razem i Ligia mogą należeć do nieprzyjaciół rodu ludzkiego, do zatruwaczy fontann i studzien, do czcicieli osłej głowy, do ludzi, którzy mordują dzieci i oddają się najplugawszej rozpuście? Pomyśl, Chilonie, czy ta teza, którą nam głosisz, nie odbije się jako antyteza na twoim grzbiecie.

Chilon rozłożył ręce na znak, że to nie jego wina, po czym rzekł:

– Panie! Wymów po grecku następujące zdanie: Jezus Chrystus, Boga Syn, Zbawiciel.

– Dobrze. Oto mówię!... Cóż z tego?

– A teraz weź pierwsze litery każdego z tych wyrazów i złóż je tak, aby stworzyły jeden wyraz.

– Ryba! – rzekł ze zdziwieniem Petroniusz.

– Oto, dlaczego ryba stała się godłem chrześcijan – odpowiedział z dumą Chilon.

H. Sienkiewicz, Quo vadis